

AN kozel Peatcourt Kennedy z chovu p. Kuperse

klad plyne ze skutečnosti, že u nás se dospělá koza (laktující) hodnotí pouze v rámci soutěží a přehlídek.

Každá činnost a snažení je vždy a v první řadě o lidech, kteří se točí kolem. To platí i ve firmách, avšem ve spolicích dvojnásob! Je dobré, že v rámci Svazu existují kluby, které drží pohromadě a mají chuť ve svém volném čase něco dělat. Mezi ně patří i Klub chovatelů dojných plemen koz. Lidé z takových skupin dělají užitečné věci zdarma, jen s minimálními nároky na podporu z centra. Tím napomáhají a zvedají prestiž celého spolku. Ve výše jmenovaném klubu se daří provádět špičková srovnávací hodnocení (již opakovaně) bez náznaku jakéhokoli dehonestace chovatelů, kteří nejsou „na čele“. Z celého počínání jednoznačně sálá motivace posunout věci kupředu a pomoci slabším. I v rovině osobní se v takové společnosti člověk cítí dobře.

Text: Mgr. Jan Kaváč

Foto: Ivana Pokorná

HODNOCENÍ NOG HOLANDSKÝM POSUZOVATELEM OČIMA CHOVATELKY

Nedělní odpoledne strávené na brněnském výstavišti bylo poučné a pro mě jako začínajícího chovatele těchto aristokratů mezi hospodářskými zvířaty, kterými anglonubijské kozy jistě jsou, také inspirující. Výklad hodnocení NOG holandského posuzovatele p. Engela Kuperse mě velmi zaujal zejména detailním hodnocením znaků lineárního popisu, kdy nejprve konstatoval, jak by ta která část těla měla ideálně vypadat a následně na předváděném zvířeti demonstroval faktický stav, přičemž komentoval nejen exteriérové vady, ale též brilantně vyzdvihl pozitiva, což je z mého pohledu pro chovatele velmi motivující. Ve výsledném hodnocení souhrnných charakteristik pak posuzovatel mj. kladl důraz na výraz hodno-

AN koza NW Cilka chovatele Martina Neuwirtha

AN koza NW Popelka chovatele Martina Neuwirtha

ceného zvířete, neboť danému plemeni přísluší „hrdý postoj“. Toto pro někoho možná překvapující kritérium jsem ocenila, neboť ukazuje nejen na fyzický, ale též psychický stav zvířete, který je v chovu podstatnou veličinou. Následná diskuse mezi přítomnými chovateli mi potvrdila rozdílnost v náhledu na ideál chovného zvířete z pohledu exteriéru, přičemž je nepochybné, že i hodnocení ze strany posuzovatele je vždy ovlivněno subjektivním pohledem. Ovšem v případě jasně stanovených pravidel by výsledné odchylky mezi hodnoceními jednotlivých posuzovatelů měly být minimální. Za velký bonus pak považuji protokolaci, která hodnocení činí otevřeným, a chovatel si odnáší hmatatelný důkaz, kým a jak bylo jeho zvíře hodnoceno.

Text: Renata Dolejšová

Foto: Iva Oukropcová

Zde začínají fotky p. Seiberta k "Jarmarku v Košařískách" a pokračují až na stranu 63 (text je na s. 59)

FOOD FESTIVAL V JINDŘICHOVĚ HRADCI

V Jindřichově Hradci se 25. května konal Food Festival, který pořádali Waldviertler Sparkasse Bank AG ve spolupráci Asociací soukromého zemědělství. SCHOK byl též pozván na svou prezentaci. Tato prezentace se ujala Jihočeské krajské sdružení. S kolegy jsme to pojali jako ukázkou výrobků z masa a mléka ovcí a koz, aby lidé mohli ochutnat, že je to velmi chutné

a kvalitní. Stánek jsme měli umístěn na horním náměstí v Jindřichově Hradci. Toto bylo trošku mimo hlavní dění festivalu. Na hlavním náměstí byli kuchaři, kteří předváděli své schopnosti kouzlení s jídlem. Dále zde bylo velké podium s doprovodným kulturním programem. Zde bylo možno ochutnat jídla z různých koutů ČR, ale i ze světa jako například šneky, červy apod. Na druhém náměstí, kde jsme měli stánek i my, byly více různé spolky a drobní prodejci. Přesto i sem si našli návštěvníci cestu a mohli na našem stánku ochutnat grilované jehně. Jehně bylo grilováno na místě, a tak jej lidé mohli vidět od syrového stavu až po finální kus masa na tácku. Dále jsme nabízeli skopové klobásy. Od manželů Kučerových z Rychnova u Nových Hradů jsme návštěvníkům prodávali výrobky z koziha

mléka. Naštěstí bylo krásné počasí a účast byla velká až do večera. S kolegou Ing. Antonínem Nalezeným se nám podařilo výborně ugrilovat maso a lidem s radostí naservírovat a našli se i tací, co přišli pro maso opakovaně. Tato akce byla výbornou možností lidem ukázat a dát ochutnat, že jehně je velice chutné a patří na jídelníček.

Text: Ing. Jan Vejčík,
Předseda Jihočeského krajského sdružení SCHOK
Foto: Ing. Antonín Nalezený

21. ROČNÍK JARNÍ VÝSTAVY ROMANOVSKÝCH OVCÍ BUČICE

Již tradičně si nejlepší chovatelé romanovských ovcí dali dostaveníčko na pozdně jarní výstavě v Horní Bučici. Tuto tradici založil čestný prezident klubu Jiří Vízner a také se podílel na přípravách tohoto ročníku, za což mu výbor klubu velice děkuje. Po chmurném a častými přeháňkami provázeném pracovním týdnem přišel krásný prosluněný víkend jako na objednávku.

Tato akce proběhla 26. května a její součástí byl i Národní šampionát bahnice s jehňaty. Dalšími kategoriemi, které zde soutěžily o umístění, byly - jehňatky do 5 měsíců, beránci do 5 měsíců a plemenní berani.

Vítězná bahnice s jehňaty CZ 69204952 majitele
Radka Žycha

První kategorií, která je pro diváky i členy klubu nejatraktivnější, byla bahnice s jehňaty. V tomto ročníku se této kategorie zúčastnilo méně bahnice než v jiných letech, zato byla předvedena zvířata ve velmi dobré kondici a početnosti vrhu. Hodnocením této a ostatních skupin se s grácií jemu vlastní zhostil předseda SCHOK, pan Vít Mareš. Po důkladné prohlídce vystavených kolekcí a krátkém komentáři vyřkl hodnotitel verdikt. Národní šampionkou bahnice s jehňaty se stala bahnice CZ069204952 s paterčaty pana Radka Zycha.

Následovaly jehnice do 5 měsíců. Tuto skupinu zastupovala zvířata různého stáří v rozmezí tří až pěti měsíců. Hodnocení těchto mladých jehnic bylo obtížnější kvůli jejich rozdílnému stáří, ale zkušený hodnotitel si hravě poradil i s tímto. Po krátkém komentáři každé vystavené jehnice přistoupil k vyhlášení pořadí. Vystavovatelé s napětím očekávali verdikt, který pan Mareš po krátké odmlce vynesl. Na třetím místě se umístila jehnice CZ29804972 pana Libora Dobeše, druhá v pořadí jehnice CZ20573024 pana Jiřího Víznera a vítězná jehnice CZ 22539935 pana Jiřího Turka.

Na toto navazovala skupina beránek do pěti měsíců, ve které byli zastoupeni beránci téměř stejného věku. Všechna předvedená zvířata byla vyrovnaná v tělesném rámci, a pořadí rozhodovaly drobnosti. Vítězem této kategorie se stal beránek pana Jiřího Šedivého.

Poslední hodnocenou skupinou byli plemenní berani, zde byla zastoupena zvířata od jednoho roku až po čtyřleté jedince. Tato skupina byla nejvíce vyrovnaná a vybrat vítěze bylo pro hodnotitele náročnější. Po důkladné prohlídce kolekcí a opětovném komentáři určil vítěze, kterým se stal beran CZ71228053, Paradise Ares, paní Michaely Kvisové.

Cenu za vítěznou jehnici si odnesl pan Jiří Turek

Ing. Mareš hodnotí vystavované kolekce ovcí

Vítězem plemenných beranů se stal Paradise Ares z chovu a v majetku paní Michaely Kvisové

Cenu za vítězného beránka získali manželé Šediví

Během celé akce bylo k dispozici občerstvení, o které se starala paní Zychová. Dalším zpestřením byla již tradiční tombola zajišťovaná paní Víznerovou, do které věnovali ceny členové klubu a kde hlavní cenou byl živý kozlík. Zájem o správu vlny a výrobky z ní jsme zaznamenali ve stánku manželů Čigelských.

Delkově bylo na výstavě předvedeno dost kvalitních romanovek, které dokumentují vzrůstající kvalitu české populace považovanou za nejlepší na světě.

Text: Jiří Turek
Foto: Klub chovatelů romanovských ovcí

SELSKÝ DEN VRBĚTICE

Letošní ročník „Selského dne“ připadl na 1. června stejně jako den dětí. Oficiální zahájení „Selského dne“ se uskutečnilo kolem půl desáté, avšak některé soutěže už byly odstartovány již před samotným zahájením. Slova při zahájení si vzal jak pořadající Ing. Pavel Šeliga, tak i starosta obce Vlachovice pan Zdeněk Hověžák. Ten byl také komentátorem celého dne. Na podiu byl rovněž při zahájení také zástupce Svazu chovatelů ovcí a koz Ing. Michal Milerški, Ph.D. Dr. Michal Milerški všechny přítomné návštěvníky přivítal a zdůraznil, že se v seníku koná Mistrovství České republiky ve střihání ovcí. Mistrovství se těšilo velkému zájmu veřejnosti a byla pro mnohé hlavním lákadlem. Již tradičně se zde konala mnoha soutěží zaměřených na tradiční práce na „dědině“ bez použití mechanizace (sečení kosou, štipání dřeva na čas a přesnost, řezání břichatku aj.). Všechny soutěže byly rozděleny do kategorií Muži, Ženy, Děti. Návštěvníci měli dále možnost shlédnout i ukázky řemesel jako kutí kaně, ukázky zpracování vlny, nebo ukázka staré zemědělské techniky aj. Pro nejmenší návštěvníky byly připraveny soutěže tvořivého a hravého charakteru. Nechyběla zde možnost zakoupení produktů z ovčího, koziho či kravského mléka přímo od farmářů. K nasycení žaludků posloužil bohatý výběr občerstvení (jehněčí steaky, klobásky, balkánský kotlík či speciality od myslivců). Velké oblíbené se těšil stánek s čerstvými plackami, u kterého byla po celý den fronta. Sám jsem zkusil a už věděl proč.

Kubart Antonín

Účastníci střihačské soutěže, a nejen oni

Cimbál něco váží...

Muzika

O kulturní část programu se postarali lokální hudební soubory CM Dokopyjan, DFS Dokopyjánek, FS Javorník, CM Slavičan. V průběhu celého dne rozveseloval návštěvníky svou hrou na gajdy a zpěvem gajdaš Petr Sovják.

V pořadí už pátý ročník „Selského dne“ se dle ohlasů návštěvníků i pořadajícího Ing. Pavla Šeligy vydařil na výbornou. Tato akce už má svou tradici a mezi událostmi podobného typu dobré jméno a jistotu vstřícné pohodové atmosféry. Počasí celé akci přálo. Ještě týden dozadu na Valašsku vydatně pršelo a panovalo chladné počasí, tak doufejme, že bude platit známá pranostika „Studený máj v stodole ráj.“

Text: Ing. Tomáš Janoš
Foto: Nikol Oplavá